

Pia Kjærsgaard

Folketingsmedlem og politisk leder for Fremskridtspartiet

Baggrund: Du er 45 år gammel. Du er født i 1947 i København. Din far er farvehandler og din mor er hjemmegående. I din ungdom var du ikke interesseret i politik, og du arbejdede som kontorelev i en forsikrings- og reklamevirksomhed. Du var hjemmegående i en periode, mens dine børn var små, men ellers har du arbejdet som hjemmehjælper i perioden 1978-1984. Først i 1978, da du var 31, meldte du dig ind i Fremskridtspartiet og blev politisk aktiv. Du blev valgt ind i Folketinget første gang i 1984 og har medlem lige siden. Siden 1985 har du været politisk leder for Fremskridtspartiet.

FOTO: JURIS VĪGULIS, SAEIMAS ADMINISTRĀCIJA

Mærkesager:

- Du er en meget populær politisk figur blandt de borgerlige politikere og vælgere.
- Fremskridtspartiet er bekymret for den globalisering, som EU også er et symbol på. Det vil betyde flere flygtninge og indvandrere, og Danmark vil miste suverænitet og kontrol over vores eget land.
- Konsekvenserne af Maastricht-traktaten, som den ser ud nu er, at rige EU-lande som Danmark skulle overføre penge til fattige EU-lande. Det er du MEGET imod – de må få styr på deres egen økonomi!
- Desuden vil et fælles EU-unionsborgerskab betyde, at de rettigheder og pligter, som er sikret af dansk borgerskab, vil blive truet og erstattes af EU-rettigheder og pligter.

Situationen:

Kan politikerne vende et nej til et ja?

Den 2. juni 1992 (tidligere i år) var danskerne til folkeafstemning: Danskerne skulle stemme ja eller nej til at blive en del af EU. Aftalen blev kaldt for Maastricht-traktaten og var en stor udvidelse af, hvad der indtil 1992 var kendt som det Europæiske Fællesskab (EF) som Danmark blev medlem af i 1973. EF var primært et handelsfællesskab, men EU skulle også have en fælles europæisk mønt, en fælles udenrigspolitik, fælles miljøregler, politisamarbejde og meget andet. Et flertal i Folketinget anbefalede et ja, men alligevel stemte lidt over 50% af danskerne nej til et medlemskab af EU! Resultatet kom som en kæmpe overraskelse for de danske politikere og stak en kæp i hjulet for Frankrig, Tyskland og de øvrige EF-medlemslande, der nu ikke kunne fortsætte med Maastricht-traktaten og planerne om EU. Derfor hvilede alles øjne nu på lille Danmark. Ville politikerne sige farvel og tak til EF og EU – eller ville de forsøge at få danskerne med på en ny EU-aftale, der måske ikke var så stor en udvidelse af EF? En light-udgave af Maastricht-traktaten? Og ville det overhovedet være okay at spørge danskerne igen, når danskerne lige havde stemt nej?

Om dagens forhandlinger

I er i september 1992. Partier og folkebevægelser holder møde bag lukkede døre på Christiansborg. Her skal I forsøge at blive enige om, hvilke dele af Maastricht-traktaten Danmark ikke ønsker at være med i, før traktaten skal til afstemning blandt danskerne igen.

De fleste deltagere på dagens møde vil gerne være med til at finde en løsning – en justeret traktat – men Fremskridtspartiet, JuniBevægelsen og Folkebevægelsen mod EU mener, at det er en katastrofe, at man ikke respekterer det danske nej.

Så spørgsmålet er, om I politikere kan blive enige om en række danske forbehold (undtagelser), så Danmark alligevel kan komme med i EU?

I dag skal du:

- 1) Diskutere og forstå din gruppes holdning til de seks mulige forbehold (se bagsiden).
- 2) Forberede en kort åbningstale på 1-2 minutter om jeres gruppes holdninger til traktaten.
- 3) Byde ind med argumenter for og imod at fjerne de seks forbehold (udformet som slices i den store traktat-pizza på bordet). Alle skal deltage aktivt i debatten.
- 4) Stemme om, hvorvidt de forskellige forbehold (slices) skal fjernes eller beholdes.

1) ØMU'en (Den Økonomiske og Monetære Union): Nej til at Danmark deltager

ØMU'en går ud på at EU-medlemslandene skal have en fælles europæisk valuta (euroen) og en fælles europæisk centralbank. I princippet er vi i Fremskridtspartiet enige i, at der skal være gode handelsmuligheder mellem EU-landene, og vi støtter, at dette samarbejde udvides. Men vi synes ikke, en fælles europæisk valuta er en god idé. Det vil være de store lande som Tyskland og Storbritannien, der vil sætte dagsordenen og tromle lille Danmark. Danmark har for eksempel en velfærdsstat, der støtter ældre og svage i samfundet. Den vil være i fare, hvis de store EU-lande pludselig bestemmer den økonomiske politik!

2) Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik: Nej til at Danmark deltager

Danmark skal ikke deltage i Den Vesteuropæiske Union og slet ikke i en EU-hær! NATO eksisterer allerede. Danmark er medlem af NATO, og her samarbejder vi for at sikre verdens fælles sikkerhed, bl.a. sammen med stormagten USA. Den Vesteuropæiske Union vil underminere det forsvarsarbejde, vi allerede har i form af NATO, og den kan skade vores forhold til USA. Det ønsker jeg ikke! USA og NATO er Danmarks bedste garanti for frihed og sikkerhed.

3) Det retslige samarbejde: Nej til at Danmark deltager

Det er helt naturligt, at et selvstændigt land som Danmark selv bestemmer, hvem der må vandre ind over vores grænser og hvem, der har lov til at være her, bosætte sig her og få dansk statsborgerskab. Med retsligt samarbejde kan EU bestemme hvor mange flygtninge et land som Danmark skal tage ind. Det vil betyde at Danmark skal tage imod flygtninge fra lande og kulturer, der har helt andre værdier end os, og som vil have svært ved at integrere sig. Og så skal de ovenikøbet have adgang til den gode velfærd, som har taget så lang tid at bygge op. Nej tak!

4) Unionsborgerskabet: Nej til at Danmark deltager

Nationalt statsborgerskab er rigeligt; et EU-borgerskab er overflødigt. Et statsborgerskab skal sikre borgernes rettigheder og interesser. Som danskere risikerer vi at miste vores unikke rettigheder sikret i Grundloven, hvis vores danske statsborgerskab afløses af et EU-unionsborgerskab. Den danske Grundlov og dansk lovgivning sikrer os bedre rettigheder, end hvis vi skal gå på kompromis med love og rettigheder lavet af lande, hvis kultur er helt anderledes end Danmarks. Det går altså ikke!

5) Nærhedsprincippet: Nej til at Danmark deltager

I Maastricht-traktaten står der, at EU kun skal handle på områder, hvor samarbejde på EU-niveau er bedre og mere effektivt, end hvis hvert medlemsland handler hver for sig. Det princip kaldes *nærhedsprincippet*. Jeg er helt uenig i, at det på noget tidspunkt eller på nogen måde kan være i Danmarks interesse ikke selv at kunne bestemme sin egen politik. Det vil med nærhedsprincippet være op til EU-systemet selv at vurdere, hvem der må tage beslutningerne, selvom vi i Danmark måske er uenige. Det kan vi overhoved ikke acceptere! EU-systemet ønsker altid mere magt til sig selv, så der er god grund til at være på vagt og være skeptisk!

6) Arbejdsmarkedspolitik: Nej til at Danmark deltager

Der er ingen andre lande, der skal blande sig i dansk arbejdsmarkedspolitik. Arbejdsmarkedets parter på det danske arbejdsmarked skal forhandle løn og arbejdsvilkår for danske arbejdere – sådan er det nu, og sådan skal det blive ved med at være! Politikerne skal blande sig uden om, når det kommer til lønfastsættelsen, og det gælder også i EU. EU-systemet ønsker altid mere magt til sig selv, og vi frygter i Fremskridtspartiet, at de også vil begynde at blande sig i dette.

Tom Behnke

Folketingsmedlem for Fremskridtspartiet

Baggrund: Du er 26 år gammel. Du er født i 1966 i Vejlbj Risskov i Jylland og er vokset op der sammen med dine to forældre og to brødre. Du har allerede arbejdet med ret mange forskellige ting. Du har blandt andet været sergent ved det Jyske Trænregiment fra 1985-1987. Du har også været landssekretær i Folkebevægelsen for Fri Fagforeninger. I 1987 begyndte du på politiskolen, og du er nu uddannet betjent. Du har været folketingsmedlem for Fremskridtspartiet siden 1990 og arbejder samtidig som politiassistent i København.

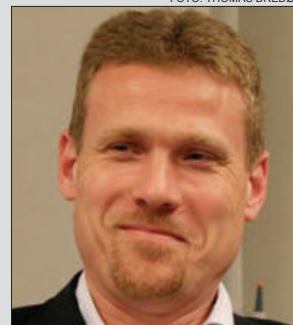

FOTO: THOMAS BREDØL

Mærkesager:

- Fremskridtspartiet er tilhænger af de oprindelige EU-idealer om frihandel og arbejdskraftens fri bevægelighed – men I er stærke modstandere af politisk kontrol og unødvendig lovgivning fra EU.
- Du så dine forældre, som er iværksættere, miste tid og penge til unødvendigt papirarbejde. Derfor går du ind for mere personlig frihed og mindre centralisering. EU vil kun føje til et allerede oversystematiseret Danmark med mere bureaukrati og papirarbejde.
- For dig er Danmark et af få europæiske lande, der har et velfungerende demokrati og velfærdssamfund. Indblanding af overnationale EU-love kan skabe krav til Danmark, som ikke passer vores samfundsmodel. Det vil gøre, at Danmark skal yde til lande der ikke fungerer.

Situationen:

Kan politikerne vende et nej til et ja?

Den 2. juni 1992 (tidligere i år) var danskerne til folkeafstemning: Danskerne skulle stemme ja eller nej til at blive en del af EU. Aftalen blev kaldt for Maastricht-traktaten og var en stor udvidelse af, hvad der indtil 1992 var kendt som det Europæiske Fællesskab (EF) som Danmark blev medlem af i 1973. EF var primært et handelsfællesskab, men EU skulle også have en fælles europæisk mønt, en fælles udenrigspolitik, fælles miljøregler, politisamarbejde og meget andet. Et flertal i Folketinget anbefalede et ja, men alligevel stemte lidt over 50% af danskerne nej til et medlemskab af EU! Resultatet kom som en kæmpe overraskelse for de danske politikere og stak en kæp i hjulet for Frankrig, Tyskland og de øvrige EF-medlemslande, der nu ikke kunne fortsætte med Maastricht-traktaten og planerne om EU. Derfor hvilede alles øjne nu på lille Danmark. Ville politikerne sige farvel og tak til EF og EU – eller ville de forsøge at få danskerne med på en ny EU-aftale, der måske ikke var så stor en udvidelse af EF? En light-udgave af Maastricht-traktaten? Og ville det overhovedet være okay at spørge danskerne igen, når danskerne lige havde stemt nej?

Om dagens forhandlinger

I er i september 1992. Partier og folkebevægelser holder møde bag lukkede døre på Christiansborg. Her skal I forsøge at blive enige om, hvilke dele af Maastricht-traktaten Danmark ikke ønsker at være med i, før traktaten skal til afstemning blandt danskerne igen.

De fleste deltagere på dagens møde vil gerne være med til at finde en løsning – en justeret traktat – men Fremskridtspartiet, JuniBevægelsen og Folkebevægelsen mod EU mener, at det er en katastrofe, at man ikke respekterer det danske nej.

Så spørgsmålet er, om I politikere kan blive enige om en række danske forbehold (undtagelser), så Danmark alligevel kan komme med i EU?

I dag skal du:

- 1) Diskutere og forstå din gruppes holdning til de seks mulige forbehold (se bagsiden).
- 2) Hjælpe Pia Kjærsgaard med at forberede en kort åbningstale på 1-2 minutter om jeres gruppes holdninger til traktaten.
- 3) Byde ind med argumenter for og imod at fjerne de seks forbehold (udformet som slices i den store traktat-pizza på bordet). Alle skal deltage aktivt i debatten.
- 4) Stemme om, hvorvidt de forskellige forbehold (slices) skal fjernes eller beholdes.

1) ØMU'en (Den Økonomiske og Monetære Union): Nej til at Danmark deltager

Fuld deltagelse i ØMU'en vil betyde, at Danmark ikke selv kan bestemme sin økonomiske politik. Danskerne skal ikke bindes af aftaler lavet af en overstatslig union – EU – der kan have negative konsekvenser for Danmarks økonomi. Ved at bevare kronen sikrer vi, at beslutninger taget i europæiske lande langt fra Danmark ikke påvirker den danske økonomi, som vi bedst selv kan styre. Vi ønsker ikke euroen eller at EU's centralbank kan gribe ind i Folketingets finanslov – hverken nu eller i fremtiden. Vi må sørge for, at Danmark bevarer sin selvbestemmelse!

2) Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik: Nej til at Danmark deltager

Vi er i Fremskridtspartiet overbevist om, at der bag Maastricht-traktaten ligger en ambition om, at EU skal være en ny militær supermagt – det er det, flere af de store EU-lande ønsker. Det er bestemt ikke i Danmarks interesse! NATO eksisterer allerede, og det samarbejde fungerer godt, som det er. Danmark er medlem af NATO, og her samarbejder vi for at sikre fred og sikkerhed, bl.a. sammen med stormagten USA. Vestunionen vil underminere det forsvarsarbejde vi allerede har i form af NATO, og på den måde skade vores forhold til USA. Danmarks sikkerhed er bedst sikret i NATO, og derfor skal vi ikke være medlem af Vestunionen – det er der ingen grund til!

3) Det retslige samarbejde: Nej til at Danmark deltager

Danmark skal selvfølgelig selv bestemme over egne grænser, og hvem der har ret til at komme ind i Danmark, bosætte sig i Danmark, og få dansk statsborgerskab. Med det retslige samarbejde kan EU bestemme hvor mange flygtninge, et land som Danmark skal tage ind. Det vil betyde at Danmark skal tage imod flygtninge, der ikke kan tilpasse sig til den danske samfundsmodel og den danske kultur. De vil også have ret til dansk velfærd – det vil godt nok blive dyrt! Det har vi slet ikke råd til, hvis vi også skal sikre god velfærd til danskerne i fremtiden. Det dur altså ikke!

4) Unionsborgerskabet: Nej til at Danmark deltager

Vores danske nationale statsborgerskab er rigeligt; et Unionsborgerskab er overflødigt. Den danske Grundlov og dansk lovgivning sikrer os bedre rettigheder, end hvis vi skal gå på kompromis med love og rettigheder lavet af lande hvis kultur er særdeles anderledes end Danmarks. Vi er i Fremskridtspartiet imod, at EU-borgere får valgret til nationale valg og til kommunalvalg. Derudover er det faktisk sådan, at det ikke er helt sikkert, hvad et unionsborgerskab vil medføre. Forventer man virkelig i EU, at Danmark kan skrive under på noget, der er meget uklart og åbent for fortolkning? Det er da uacceptabelt!

5) Nærhedsprincipet: Nej til at Danmark deltager

I Maastricht-traktaten står der, at EU kun skal handle på områder, hvor samarbejde på EU-niveau er bedre og mere effektivt, end hvis hvert medlemsland handler hver for sig. Det princip kaldes subsidiaritetsprincippet eller nærhedsprincippet. Uanset hvad de andre politikere siger, medfører Maastricht-traktaten, at Danmark afgiver suverænitet – altså selvbestemmelse. Har vi først sagt farvel til vores selvbestemmelse, får vi den aldrig tilbage! Derudover vil med nærhedsprincippet være op til EU-systemet selv at vurdere, hvem der må tage beslutningerne, selvom vi i Danmark måske er uenige. Det kan vi på ingen måde gå med til!

6) Arbejdsmarkedspolitik: Nej til at Danmark deltager

I Danmark har vi den gode danske model, og det skal vi blive ved med, for den fungerer rigtig godt! Det er arbejdsmarkedets parter, der skal forhandle løn, ikke stater eller en fælles europæiske centralmagt. Vi er i Fremskridtspartiet bange for, at EU vil prøve at snyde sig til mere magt på dette område. De andre EU-lande har ikke en arbejdsmarkedsmodel som vores, og derfor er der god grund til at frygte, at vi vil kunne miste den danske model. Konsekvenserne af det vil uden tvivl blive lavere lønninger og dårligere arbejdsvilkår i Danmark. Nej tak!